

Fernández Valenzuela, president de la Diputació d'Alacant

“El transvasament d'aigua del Xúquer al Vinalopó és urgent”

El president de la Diputació d'Alacant, que assegura ser un espectador assidu de la TV3, creu que les diputacions continuen tenint un paper important en la consolidació del País Valencià encara que «tant València com Alacant es miren massa el melic».

Antonio Fernández Valenzuela, és, més que mai, l'home fort del PSOE a Alacant. A un any i mig del final del seu mandat, Valenzuela ha sabut enfrontar amb èxit els atacs del CDS que intentaven demostrar la seua possible incompatibilitat amb activitats empresarials; ha aconseguit mantenir la calma dels socialistes alacantins davant els últims esdeveniments ocorreguts en la Generalitat i és capdavanter en la demanda de solucions al problema de la manca d'aigua.

Per a Fernández Valenzuela l'assignatura pendent de la Diputació d'Alacant és aconseguir forçar les solucions a la manca d'aigua en les comarques del sud, una lluita paral·lela a la gestió de Valenzuela en la Diputació. És en aquesta àrea on les competències de la Diputació s'han enfrontat, de vegades, a les decisions de la Generalitat valenciana.

—A un any i mig del final del seu mandat, ¿confia vostè solucionar els problemes de l'aigua en les comarques del sud?

—Les converses continuen. Nosaltres continuem pressionant la Generalitat, la Confederació Hidrogràfica del Xúquer i el Ministeri perquè els problemes de l'aigua no hagen d'esperar a l'aprovació del Pla Hidrogràfic Nacional. Inclús, estem pledejant amb el tema de la creació de zones de regadiu a Castella-La Manxa, encara que des de la Diputació sempre trobem interferències.

—¿Quins tipus d'interferències?

—Quan parle d'interferències faig referència al fet que damunt de nosaltres existeixen altres institucions que hem de tenir en compte. De vegades són interferències de tipus polític i de vegades administratiu.

—¿La Generalitat col·labora amb la

«Que la televisió valenciana i la catalana pugnen ser vistes pel televident és un fet sobre el qual sempre he estat d'acord».

Diputació d'Alacant per alleugerir aquest problema?

—Afortunadament, per a nosaltres la Generalitat és conscient dels greus problemes que representen per a la província d'Alacant no disposar d'un abastament regular d'aigua. El que passa és que també la Generalitat té prop aquest problema i és difícil deixar contents els agricultors de la Ribera i a la vegada tenir present les comarques alacantines.

—¿Quina és la solució real al problema de l'aigua?

—Hi ha moltes solucions, però el que és imminent és portar endavant el transvasament d'aigua del Xúquer al Vinalopó. Cal garantir cabals regulars d'aigua, tant per a l'agricultura com per a la població. Les solucions a mitges no serveixen per a res.

—¿Creu que una millora en les relacions València-Alacant podria servir per a traure's de damunt aquest o altres problemes que afecten el sud del País Valencià?

—Jo no crec que València i Alacant tinguen males relacions. Això no obstant, cal entendre que sempre als interessos de província sempre s'anteposen els comunitaris. Ara bé, és veritat que davant el govern central és necessària una lluita conjunta intentant ser objectius amb els problemes reals que estem patint.

—¿Potser la Generalitat veu molt lluny Alacant?

—És cert que la Generalitat té massa present la perspectiva de València ciutat, i entenc que les comarques que envolten la capital de vegades impedeixen tenir la serenitat necessària per a veure els problemes que existeixen més enllà de la frontera amb Alacant. Però això és lògic en un govern autònom jove.

—¿I Alacant, té com a objectiu els

afers que depassen les seues fronteres?

—No és menys cert que a Alacant succeix el mateix. Jo sempre he dit que la ciutat d'Alacant es mira massa el melic i no tan sols de cara a València, sinó també de cara a les comarques alacantines. A la província d'Alacant es donen fenòmens sociològics difícils d'entendre, com ara la separació tan forta existent entre Elx i Alacant o Alcoi i la capital.

—¿Quin és el paper de les institucions davant aquests fets?

—Cal respectar la identitat pròpia de cada comunitat, però els governants han de fer un esforç per evitar aquest centralisme i reconduir-lo cap a la millora de relacions entre les diferents comunitats del País Valencià.

SÍ A LA TV3

—¿És la Diputació d'Alacant partidària de la normalització lingüística al País Valencià?

—No sols és partidària, sinó que estem fent esforços per oferir serveis amb les dues llengües que en aquestes comarques es parlen. El pluralisme lingüístic és bo i cal motivar-lo, ja que la defensa del valencià és la defensa dels valors culturals de la nostra societat. Et puc dir que la Diputació ha invertit més de seixanta milions de pessetes en l'edició del *Butlletí Oficial de la Província* redactat en castellà i valencià.

—¿Veu també aquesta necessitat de normalització en els mitjans de comunicació?

—Tot allò que es faça per al manteniment i desenrotllament del valencià és determinant per a l'homogeneïtzació de la societat valenciana. Una cosa que lament molt és que a Alacant, o almenys a ma casa, no arribe l'ona de la TVV.

—¿Però arriba la de la TV3?

—I tant que arriba! Jo veig la TV3 i a més m'agrada molt.

—¿Quina és la seua posició davant la coexistència d'aquestes dues televisions al País Valencià?

—Em sembla magnífic. El pluralisme televisiu és un fet que garanteix el dret d'escollir del receptor. Que la Televisió Valenciana i la catalana puguen ser vistes pel receptor és un fet amb el qual sempre he estat d'acord. La llàstima és que jo no veig la TVV.

—Pero vostè coneix la dificultat amb què s'han fet arribar les ones de la TV3 a les comarques valencianes.

—És un tema en el que vull ser prudent. Ara bé, vull continuar veient les dues televisions.

LA QÜESTIÓ POLÍTICA

—Vostè ha hagut d'enfrontar les últimes setmanes els atacs dels representants del CDS a Alacant, que intentaven afirmar que havia aprofitat el seu càrrec com a conseller de la CAPA (Caja de Ahorros Provincial de Alicante) per afavorir contractacions en la impremta Gráficas Díaz de la que vostè és accionista. Els centristes també intentaven demostrar la seua incompatibilitat pel fet de ser president de la Diputació d'Alacant i desenrotllar funcions de responsabilitat per a entitats públiques. ¿Com ha afrontat Fernández Valenzuela aquestes acusacions?

—Aquestes són qüestions difícils des del punt de vista humà. Jo estic acostumat als atacs personals però no polítics. Jo crec que si un partit creu que un membre de l'oposició ha comès irregularitats en el seu càrrec, ha d'anar al jutge i denunciar-lo, però les acusacions gratuïtes cal saber mesurar-les. Els membres del CDS no han sabut ser respectuosos i han pecat d'excés en voler arraconar-me sense tenir arguments sòlids. Els centristes saben que el seu partit està a la baixa i, potser per això, utilitzen la tècnica de la terra cremada. Ells acusen sense saber el que estan fent.

—Però, ¿quins han estat els arguments del president de la Diputació per a replicar els membres del CDS?

—No ha fet falta utilitzar arguments. Tant els membres del PSOE a Alacant com alguns de l'oposició, com ara els populars, han reaccionat davant aquestes acusacions abans que jo fera qualsevol manifestació. En primer lloc l'acusació del CDS anava dirigida a demostrar que la impremta, de la qual jo vaig comprar accions fa uns anys, havia demanat una subvenció de tres-cents milions de pessetes a la Generalitat. Això no és cert. Tenint tot el dret a demanar-la, la impremta no ha fet res, pensant en part que jo estic dins. A més, la CAPA ha contractat serveis

a Gráficas Díaz abans que jo entrara a formar part del consell i que jo comprara accions de la impremta. Respecte a la situació de possible incompatibilitat, la Generalitat ha resolt jurídicament que les meues activitats són totalment compatibles.

—Una vegada més, Fernández Valenzuela ix reforçat políticament a causa d'unes acusacions.

—Jo sempre he estat sincer. No amague res i intente sempre actuar d'acord amb les meues competències. Sempre hi haurà algú que voldrà posar-me el

peu per a crear-me mala imatge.

PSOE I VALENZUELA

—Fa poc temps, el president de la Generalitat, Joan Lerma, donava a conèixer la destitució de Rafael Blasco com a Conseller d'Obres Públiques. Des d'aquest moment la família socialista ha vist caure responsables de l'administració i a poc a poc s'han anat descobrint irregularitats dels funcionaris socialistes en l'aprovació de plans urbanístics. ¿De quina manera afecta això la família socialista d'Alacant?

—Afecta des d'un punt de vista orgànic i la imatge del partit. És, sense cap dubte, un motiu de preocupació. El PSOE intenta conservar els homes i les dones que són l'essència del partit i qualsevol moviment que es produeixa en contra ens afecta a tots. Aquest és el tema que personalment més em preocupa en aquests moments.

—¿Com veu l'actitud de Joan Lerma en aquest assumpte?

—Si Joan Lerma ha pres aquesta decisió és perquè tenia molt bones raons i no entraré a valorar aquesta acció.

Entenc que per al president de la Generalitat deu haver estat una decisió molt dura i vull ser respectuós amb aquesta decisió.

—¿I la família socialista d'Alacant, també ho veu així?

—Joan Lerma sap que compta amb el suport dels socialistes d'Alacant i sempre estarem en la línia que marque el partit.

—¿Fernández Valenzuela encara mira cap a l'alcaldia d'Alacant?

—Jo sóc, en política, el que he volgut ser. La meua etapa en l'Ajuntament d'Alacant com a regidor va ser tot un aprenentatge que recomane a tot aquell que vulga dedicar-se a la política. Jo aniré sempre on el partit crega que he d'estar, però no vull ser alcalde d'Alacant.

—¿I la relació amb l'alcalde d'Alacant, Josep Lluís Lassaleta es pot qualificar de bona?

—No és ni bona ni dolenta, senzillament tenim diferents objectius i els dos estem dins del mateix partit.

—¿Madrid queda molt lluny per a Fernández Valenzuela?

—No es pot jugar a tot. Jo, encara que nascut a Extremadura, sóc alacantí des de la meua infància. Ací he arribat a ser tot el que avui sóc i tinc arrels molt fortes a Alacant. La meua vida està ací i hauríem de canviar moltes coses perquè jo deixara Alacant. Encara que res és inamovible.

—¿En aquest segon mandat de Fernández Valenzuela quins problemes li agradaria deixar resoltos?

—Tres qüestions són per a mi de gran importància i voldria que abans que finalitzara la legislatura quedaren solucionats. La falta d'aigua, desenvolupar el projecte del Pla Director de Residus Sòlids i dissenyar el projecte urbanístic de la nostra costa dins d'un equilibri natural són per a mi els objectius principals. Alacant és una província amb un futur marcat per l'augment de població. Si no es fa una política coherent amb la realitat en què vivim, aquesta província pot convertir-se en un lloc inhabitable. L'abastament d'aigua i el respecte a l'equilibri ecològic són qüestions que estan per damunt de tot.

Salvador Enguix